

Az előzmények: lejárató kampány minden témában

Bauer Tamás és a Ferencváros

*Tíz évvel ezelőtt két leszámolás is történt a Kisgazdapárttal szemben. (Ld. az A HÁLÓ – Két leszámolás c. kötetet.) Az akkor indult mindenoldalú leépülésnek és a mai eseményeknek is a *kiindulópontját (origóját)* itt kell keresnünk. Mindenekelőtt a korábban elképzelhetetlen módszerekben, manipulációkban, törvénysértésekben és alkotmánysértésekben. Mégsem foglalkozik senki a történelemtudományból, a politikából, a politológiából vagy a sajtóból – a jubileum kapcsán sem – a súlyos következményekkel és a tanulságokkal. Az nyilván nem az, amikor az akkori eseményekhez asszisztáló vagy jobb esetben néma közéleti személyek olyan nyilatkozatokat tesznek, amelyek nem a valóság megismerését, hanem – akarva-akaratlanul – annak eltorzítását, a lényeg elhallgatását jelentik. Ha a megdöbbentő mai anomáliákkal való szembenézés helyett mindenről a tíz éve eltüntetett történelmi pártról és annak egyes személyiségeiről mondanak újra és újra valótlanosságokat.*

Bauer Tamás: kétszer is megkérdezte ugyanazt

Mindenről a kisgazdák jutnak az eszükbe. Ezzel igazolni akarják éppen azt, ami az ő bukásukhoz is vezetett. Sajnálatos módon közjük tartozik *Bauer Tamás* volt képviselő (SZDSZ) is.

Szerintük a kisgazda botrányokat már nem lehetett elviselni, ezért lépni kellett. A botrányok persze nemcsak kirobbannak, azokat ki is lehet robbantani. Sok mindent fel lehet fújni botránnyá, annak lehet beállítani. A botránypolitizálást szolgálták azok a lejárató kampányok, amelyek 2000 őszén nagy lendületet vettek és amiben csúnya eszközöket bevetettek. Mindent szóvá tettek – sajátos interpretációban. Ide tartozik a Ferencváros megrendült anyagi helyzetének a stabilizálása. Nem az volt gyanús, hogyan került a csőd közelébe az FTC az előző ferencvárosi vezetés alatt, hanem az, hogy ezt helyre lehetett hozni. A Hálóban is írok *Bauer Tamás* interpellációjáról, válaszat ezúttal is elfogadta a parlament. Beleakaszkodtak viszont egy olyan mondatba, amit szándékosan félreértve most már más területen is durva és méltatlan támadást indítottak.

Bauer Tamás interpellációja és felmentésemet javasoló levele a miniszterelnöknek

Lássuk, mit írtam az *A HÁLÓ – Két leszámolásban*:

„Mindent, amit csak tudtak, szóba hoztak, ha lehetett, nagy botrány csaptak. Voltak olyan témák, amelyekből *Torgyánt* kihagyták, voltak olyanok, amelyekben egyedül őt támadták, általában azonban mindkettőnket. Szeptember 13-án a tv2 Tények adásában *Stahl Judit* diadallal jelentette be, hogy a miniszterelnök kérése ellenére egyes kormánytagok elutaznak a sydneyi olimpiára. *Szabadi Béla* is. (Különbem nem utaztam, de a *Fradi* elnökhelyetteseként és nem kormánytagként utazhattam volna. Miniszterelnöki kérésről sem tudok.)

Szeptember 5-én *Bauer Tamásnak* válaszoltam az országgyűlésben¹ arra az interpellációs kérdésre: *miből finanszírozzuk a Ferencvárost?* Ezt a válaszat is nagy többséggel fogadta el a parlament. Egyik mondatomat kiforgatva azonban az ellenzék kampányt kezdett ellenem. Maga *Bauer* is, aki sikertelenségét utólagosan szerette volna sikerré átalakítani. Abba kapaszkodott bele, hogy szerinte én az MTK-t említettem válaszomban, ráadásul úgy, hogy ennek valamilyen megengedhetetlen tartalmat tulajdonítottam. Az inkriminált mondatot különben *Torgyán* kívánságára mondtam el, aki saját találmányaként nagyon szellemesnek tartotta azt. Őszintén szólva én csak arra gondoltam ezzel felhívni a figyelmet, hogy *semmi megengedhetetlen nincs a Fradi finanszírozásában*. Azt meg el sem tudtam képzelni, hogy *Bauer* bármilyen csapatnak drukkolna, ezt – őt ismerve – teljesen valószínűtlennek éreztem. De megelőzve a további feltételezéseket: az édesapjáról sem akartam beszélni, aki fegyelmezett ÁVH-alezredesként viszont bizonyára az egy időre az állambiztonság csapatává tett MTK-nak, az akkoriban éppen *Bástyának* nevezett csapatnak kellett, hogy drukkoljon. *Bauer* azonban feljelentett a miniszterelnöknél, és követelte a felmentésemet. Persze csak lassan jutott eszébe a „remek” riposzt, *nyílt levele* ugyanis hetekkel később készült el és jelent meg a Magyar Hírlap 2000. szeptember 27-i számában. (A levél formáján nem változtattam, tördelése is *Baueré*.)

¹ Az erről készült videót alább láthatják és leírását olvashatják.

Tisztelt Miniszterelnök Úr!

Az Országgyűlés szeptember 5-i ülésén – melyről Ön a szokásos módon távol maradt – az Ön kormányának egyik politikai államtitkára, Szabadi Béla úr az interpellációra való válaszadás során alig kódoltan zsidózott. Interpellációm a Ferencváros finanszírozását firtatta, s erre válaszolva engedte meg magának Szabadi úr a következő mondatot: „Ja, a legfontosabb kérdés, hogy miből finanszírozzák a Ferencvárost. Azt gondolom, hogy feleakkora összegből, mint azt a csapatot, amelynek feltehetőleg Bauer képviselő úr szurkol.” Akik ott az Országgyűlés vitáját a helyszínen hallották, illetve akik rádióban vagy televízióban követték, egyöntetűen megértették az üzenetet: az államtitkár úr az MTK-ra célzott, melyet zsidó csapatnak tekint, s azt feltételezi, hogy én származási okokból az MTK-nak szurkolok. Az interpellációra adott válasz e mondatát hangsúlyosan ismertette valamennyi országos napilap.

Miniszterelnök Úr! A parlament szóban forgó ülése óta három hét telt el, s semmi jele annak, hogy az Ön kormánya vagy a kormányt alkotó pártok bármely politikusa kifejezésre kívánja juttatni, hogy nem tartja helyénvalónak a parlamenti zsidózást. (Sic! – Sz. B.) Ön mint tájékozott ember nyilvánvalóan jól tudja, hogy Nyugat-Európa országaiban Szabadi úr egy nappal egy ilyen célzás után már nem lenne államtitkár. A magam részéről nem vagyok meglepve, ha Ön ebben a kérdésben nem (sem) követi a demokratikus országokban uralkodó normákat, mégis felhívom a figyelmét arra, ez az eset módot kínál Önnek, hogy a nyilvánosság előtt világossá tegye, hogy összeegyeztethetőnek tartja-e az effajta parlamenti retorikát az Ön kormányában betöltött politikai államtitkári poszttal.”

2001 júniusa: a mentelmi bizottság ülése után, a sajtó előtt. És még szabadon

Mások is feljelentettek

Évekkel később jutott a tudomásomra, hogy *Gerő András* és két kollégája az *Antiszemita közbeszéd 2000* című kiadványban elrettentő példaként szerepeltette az inkriminált mondatot és minősített. Ezt meghaladóan foglalkozott a Ferencváros finanszírozásával, amiről téves információkat közölt. *Torgyán József* személyét élesen szembeállította az enyémmel, mondván: ő populista, de nem antiszemita. 2008-ban aztán egy tanúvallomási jegyzőkönyvben valódi antiszemita magatartással találkoztam és mivel még az interneten fent volt a jelentés, sőt azt egyetemi tananyagként oktatták, levelet írtam *Gerő Andrásnak*. A honlapomra sajnos azzal a címmel kellett feltennem: *Egy megválaszolatlan levél Gerő András úrnak* <http://szabadibela.hu/pdf/geroa.pdf>

Ebből idézek egy bekezdést:

Még évekkel ezelőtt az interneten felfedeztem egy olyan kiadványt, amelynek 2001-ben Ön egyik szerzője és szerkesztője volt: *Anti-semitic discourse in Hungary in 2000*. Ebben elrettentőnek szánt példák és személyek sorakoznak, köztük én is. Ebből a rosszhiszemű interpretációból, ami nemcsak e kiadványban jelent meg, hanem másokban is, de angolul és a nemzetközi közvéleménynek szánva tudtommal csak itt, rengeteg hátrány ért. Annál is inkább, mivel a megjelenéskor is, és azóta is, büntetőeljárás folyik ellenem, amit – bizonyítékok híján – lejáratásomra alapoztak és alapoznak.

Mivel Gerőtől nem jött válasz, sokaknak elküldtem. Az általános reakció a néma csönd volt.

Torgyán József is elmondta, ráadásul nyíltan: nála nem vették elő a kártyát

Térjünk vissza a Hálóhoz. Már 2000 novemberében vagyunk, amikor *Bauer Tamás* újra próbálkozik a Ferencvárossal.

„2000. november 7-én *Bauer* is porondra lépett, interpellált. Ezúttal a volt ÁVH-s apja is – apuciként – megkapja Torgyántól a magáét és a kispapja elnök nem is bízza Bauerre, hogy kitalálja, mit gondol a szabad demokrata képviselő szurkolásáról, a miniszter ugyanis kimondja, hogy *az MTK-ra gondol*, de Bauer most nem beszél kódolt zsidózásról és nem ír feljelentő levelet a miniszterelnöknek.

A „pengeváltás” nemcsak ezért érdekes. Bauer közgazdászként *hatalmas sületlenségeket* mond, ráadásul az ellenzék dübörgő tapsától kísérve. Bauer összekeveri például a reklámozást a támogatással. Azt is állítja, hogy egy olyan cég, mint az ATEV nem reklámozhat, mert profilja miatt nincs értelme, miközben *Magyarországon is* majdnem minden csapatnak megvan a hasonló (hulladékhasznosító) szponzora (a MÉH-vállalattól és a szemétszállító cégtől a hordozható, ún. mobil WC.-ket bérbe adó vállalatot át az éttermi sütőolajat összegyűjtő vállalkozásokig stb.), de például Németországban is a legnagyobb hulladékhasznosító és ráadásul állami cég az egyik legnagyobb hirdető a pályákon. Bauer *arról sem tud*, hogy egy magáncég legalább annyira függhet egy minisztériumtól, mint egy állami cég, tehát a tulajdon alapján való szelekció nem

helyes. (Hiszen pl. a természetes monopóliumok árképzését, működési feltételeit az állam határozza meg, de a legnagyobb üzleteket is onnan kaphatja. Lásd: MATÁV, vagy T-Mobil stb. A Baueri felfogás miatt hivatkozhat Medgyessy – döntsék el, mennyire jogosan –, hogy mivel nem állami cég a MATÁV, fia állítólag évi 100 millió forintos megbízatása eleve nem lehet összeférhetetlen az ő egykori beosztásával.)

BAUER TAMÁS (SZDSZ): (...) Tisztelt Miniszter Úr! Ön február 4-én bejelentette, hogy sikerült kifizetni a Ferencvárosi Torna Club örökölt adósságát. A Magyar Televízió Napkelte című műsorában február 7-én reggel ön megerősítette a Népszava február 5-i információját is, miszerint a törlesztés forrásául vállalkozásoktól reklámszerződések keretében szerzett pénz szolgált. A *Népszava* beszámolójában az a feltételezés is megfogalmazódik, hogy az FTC konszolidációjához olyan társaságok járultak hozzá, amelyek az ön minisztériumának a felügyelete alatt állnak, illetve amelyek a *Földművelésügyi Minisztérium* költségvetéséből részesülnek támogatásban, így anyagilag függenek a tárca jóindulatától. Ha ez igaz, akkor önök végső soron az adófizetők pénzéből konszolidálták a sportegyesületet, amelynek vezetésére kormánytagként, politikusként vállalkoztak. (...)

Időközben érdekes információ vált ismertté a közvélemény számára. Megtudhattuk, hogy az FVM tulajdonában álló Agrárinnovációs Kht. reklámszerződést kötött az FTC-vel, egy 25 milliós átutalás másolata meg is jelent a Népszavában. A reklámok egy olyan rendezvényen népszerűsítették volna a céget, amelyet meg sem tartottak, a pénzt azonban átutalták. (*Folyamatos zaj.*)

Megtudhattuk azt is, hogy az FTC reklámszerződést kötött az ATEV Fehérjefeldolgozó Vállalattal, amely szerződés alapján ismeretlen nagyságú, jelentős összeget fizetett ki az FTC-nek, és tevékenységének jellegét figyelembe véve teljesen értelmetlenül helyezett el reklámot FTC-létesítményeken. (...) Az a kérdés, hogy került-e közvetlenül vagy közvetve közpénz az FTC-hez, már nem kérdés: tudjuk, hogy került.

Miniszter Úr! Nem jött-e el a töredelmes beismerés ideje? (*Közbeszólások, derültség a kormánypartok soraiban.*) Nem akarja-e részletesen ismertetni velünk, túl ezen a két napvilágra került eseten, hogy milyen módon került közpénz az FTC-hez?

(...)

DR. TORGYÁN JÓZSEF földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter: Köszönöm szépen a szót, elnök úr, és Bauer képviselő úrnak az interpellációját, amelyet töredelmes beismerésre való felhívással fejezett be. Úgy gondolom, a kedves papika (*Derültség, taps a kormánypartok soraiban.*) megfelelő iránymutatást adhat önnek ebben a kérdéskörben.

(...)

Ön sorozatosan összetéveszti az állami támogatást és a reklámszerződéseket, holott, ne haragudjon, ön többször arra hivatkozott, hogy ön állítólagosan közgazdász (*Derültség a kormánypartok soraiban.*), tehát illenék tudnia, hogy mi a különbség a reklámszerződés és az állami támogatás között. De, kérném szépen, ha ön úgy gondolja, hogy én eltitkolok bármilyen adatot ön elől, akkor, én úgy gondolom, nagyon könnyen meggyőződhetne arról, hogy a Fradinak milyen reklámszerződései vannak, hogy ne legyen ebben a vonatkozásban gondja. Kérem, harminc vállalattal vannak reklámszerződései a Ferencvárosi Torna Clubnak, de kérném, ahhoz ki kellene önnek egyszer mennie egy Fradi-meccsre (*Derültség, közbeszólások a kormánypartok*

soraiban.), hogy megnézzze, a reklámszerződéseket kikkel kötöttük: ha egyszerűen végigvenné a kerítésre, a palánkra kiírt reklámokat, ez meglenne; de ha ön az MTK-meccsre jár, akkor a Fradiról sosem fog tudni tájékozódni. (*Derűtség a kormánypartok soraiban.*) Legyen szabad elmondanom azt is, hogy ha ön nem akar kimenni az Üllői úti stadionba, akkor televízió is megnézheti, hogy ezeket a reklámszerződéseket kikkel kötöttük.

Tudja, éppen azért akar mindenki velünk reklámszerződést kötni, hiszen a Ferencvárosnak az összes mérkőzését a televízió közvetíti.

(...)

ELNÖK: Az interpelláló képviselő nem fogadta el a miniszter választát. Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Az Országgyűlés 184 igen, 85 nem, 13 tartózkodás mellett elfogadta a miniszter választát.”

A csodacsapat az FTC stadionjában. Láthatták a reklámokat

Epilógus

És bár a reklámszerződések kérdését *Torgyán József* egyeztetette a miniszterelnökkel, aki szakértőivel konzultált, majd közölte, amit mi is tudtunk: rendben van. *Boros Imre* 2001. március 7-én névre szóló feljelentést tett ellenem. Évtizedek óta először fordult elő, hogy egy politikus (valótlan) tényállást adott és minősítette a cselekményeket. És kérte a legfőbb ügyészt, szíveskedjen elítélni! A legfőbb vádpont a reklámszerződések voltak, amiről Boros azt rögzítette: egyetlen forintot nem költhettek volna a cégek reklámra a Ferencvárosnál. Jogellenes fenyegetésről írt feljelentésében, holott ezt ő alkalmazta. Utasításról regélt, miközben írásban – a cégvezetőket csak így lehet utasítani – utasította az ügyvezetőket, mondják fel szerződéseiket. Szempontot is adott:

jogellenes kényszerre hivatkozzanak, amit a későbbi közigazgatási államtitkár, *Kovács Zoltán* vont kétségbe. Írásban tájékoztatta a cégvezetőket, hogy erre ne hivatkozzanak, mert nem áll meg. Helyette keressenek közös megegyezésen alapuló megoldást. Így is jártak el, de a Boros-féle feljelentéssel „meggyőzött” bíróság inkább figyelmen kívül hagyta a társasági törvényt is.

Budapest, 2011. április 4.

Dr. Szabadi Béla

Forrás: honlap

<http://szabadibela.hu/>